

Na een slopende ziekte die hem overviel in de kracht van zijn leven en na voorzien te zijn van het sacrament der stervenden, is op 23 april 1990 te Enschede overleden

Johannus Gerhardus Maria Hampsink

Hij werd geboren te Losser op 13 jan. 1939 en huwde te Oldenzaal op 2 jan. 1963 met Suze Nijmeijer. Op 27 april hebben wij hem ten ruste gelegd op de Wester begraafplaats te Enschede.

Hij was een man die aan zijn gezin altijd zijn beste zorg en toewijding gaf en ook in moeilijke tijden met ernstige ziekte van zijn vrouw een goede gezinsband intact wilde houden. Diezelfde toewijding gaf hij ook aan zijn hobby's en zijn werk waarbij hij zijn stelling „Als iets het waard is om te doen is dat het ook waard om het goed te doen”, altijd in praktijk bracht. In zijn grootste hobby, het schaken zette hij zich bijzonder in voor de jeugdopleiding. Hij heeft op deze manier kunnen bijdragen in de verspreiding van deze sport. In zijn werk als gasteticus en c.v. monteur, kon hij door zijn toewijding een grote kennis van zaken opdoen en zich als vakman daarin ont-

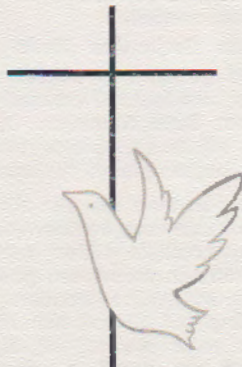
plooien. Op deze manier heeft hij velen naast figuurlijke warmte ook letterlijk warmte kunnen bieden. De vruchten van zijn werk werden door hem als vanzelfsprekend aangewend voor z'n gezin. Waarbij hij naast de materiële aspecten, ook zijn instelling betreffende werk en ontplooiing wilde overbrengen. Hij hechtte een grote waarde aan studie en ontwikkeling en wilde zijn kinderen nog wat beter terecht zien komen dan hetgeen hij en zijn vrouw zelf bereikt hadden. Moeilijk kon hij dan ook accepteren dat door een slopende ziekte zijn krachten afnamen en hij zijn zorg om het gezin niet kon volbrengen. Wetend dat hij een ongelijke strijd voerde, wilde hij echter nog zoveel mogelijk zaken in huis afronden of verbeteren. Speciaal wilde hij dit voor zijn vrouw zodat zij met zo min mogelijk lasten geconfronteerd zou worden. Zijn zorg voor haar was roerend. Dat die laatste werkzaamheden veel van hem vergden deerde hem niet. De zorg voor het welzijn van zijn naasten was voor hem vanzelfsprekend. God wij danken U voor het vele goede dat wij van hem mochten ontvangen. In onze ogen te vroeg heeft U hem tot U genomen, maar wij hopen

dat de tijd van het samenzijn lang genoeg was zodat zijn voorbeeld ons kan bezielen op ons verdere levenspad.

Pa, men zei ons: Jij bent heengegaan. Maar voor ons, Pa, blijf jij altijd bestaan. Men zegt: „Hij is heengegaan“. Pa, laat hen maar in die waan.

Voor uw belangstelling en medeleven na het overlijden van mijn man en onze vader betuigen wij U onze oprechte dank.

S. Hampsink - Nijmeijer
en kinderen

Zorg om ons dat was jouw leven
Jouw leven werd onze grootste zorg
Nu is jouw geest aan God gegeven
voor jou staat Hij nu borg